

rigt ikke vil blive stor, og jeg føler mig fuldt overbevist om, at Staten til enhver Tid vil være istand til at fyldestgjøre de Krav, som denne Garanti kan medføre. Men uagtet jeg i saa Henseende maa give den ærede Taler Ret, veed jeg dog ikke, om man i den Betragtning, han fremhævede, vil finde det Fornødne til at gjenbringe den Frygt, som der ellers kunde være for at bestemme, at de Umyndiges Midler indfattes i Statskassen. Den ærede Taler fremhævede stærkt, at det var de Umyndiges Sikkerhed, det kom an paa. Ja, dette er ogsaa et væsentligt Hensyn, men jeg troer ikke, at den ærede Taler ved en Bestemmelse om, at de Umyndiges Midler skulle anbringes i Statskassen, altid vil kunne være sikker paa at slaae enhver Frygt i saa Henseende ned, ligesom det ogsaa af andre Grunde forekommer mig at være noget urigtigt ligefrem at paabyde, at de Umyndiges Midler skulle bruges til finansielle Operationer, hvad denne Ordning under vanskelige Forhold kunde føre hen til. Smidleltid er dette et Punkt, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa; men det staaer ganske vist for mig, som om det kunde have sine Betænkkeligheder at foreskrive den Ordning, som den ærede Taler henpiste til. — Den ærede Taler gjorde et andet Forslag, som gik ud paa at udvide Statskassens eller Reservecassens — jeg forstod ikke ret, hvilken det var — Forpligtelse til at erstatte de Tab, som Umyndige allerede havde lidt. Dette er et meget vanskeligt Punkt, thi hvorlangt vil den ærede Taler gaae tilbage i Tiden. Hans Udtalelser i denne Retning vare saa uklare, at jeg ikke ret forstod, hvor langt han vilde gaae tilbage; men inden man faaer dette af vide, vil det jo være umuligt, selv om man ellers havde de statistiske Materialer tilstede, at kunne endog tilnærmelsesviis anføre det Beløb, der kunde blive Tale om. Jeg troer, at man i dette Punkt maa lade Fortiden ligge, og den Idee, som det ærede Medlem udtalte, er heller ikke Noget, som tiltaler mig.

Oversfor den ærede Folkethingsmand for

Marhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther) skal jeg med Hensyn til hans Bemærkninger til § 9 om, at der dog burde aflægges et aarligt Regnskab, fremhæve, at man ved den daglige Revision, der følger Forretningens Gang, kan opnaae den Sikkerhed, som man ved den nuværende Overformyndertordning er nødt til at søge ved en meget nøiagtig og minutieus Revision af Regnskaberne. Den nævnte Paragraph indeholder den Bestemmelse, at der skal gives en aarlig Oversigt over Overformynderiets Status, navnlig om, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade de indkomne Midler igjen ere udlaaente i de forskjellige Amter. — Jeg skal afvente det Endringsforslag, som det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gab) vilde stille om Forandring i Bestemmelsen om Statens Garanti i Lovudkastets § 5, inden jeg udtaler mig derom. Jeg maa gjentage min Bemærkning om, at jeg ikke troer, at det — som den ærede Taler udtrykte sig — er nogen meget stor Risiko, som Statskassen vil komme til at løbe ved de Bestemmelser, som indeholdes i Paragraphen. — Den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen) gjorde mig det Spørgsmaal, om det var Meningen med Bestemmelserne i Lovudkastets § 8, udtrykkeligt at ville sige, at Umyndiges Midler kun kunne udlaaentes i faste Eiendomme. Dette er naturligviis ikke Meningen med denne Bestemmelse, men det er en Selvsjølge, at det er den Maade, hvorpaa man fortrinsviis har tænkt sig Overformynderiets Midler anvendte, og jeg troer, at naar man skal tage noget Hensyn til den stedlige Credit — et Hensyn, som jeg har udtalt, at jeg finder, man bør tage —, er det ogsaa den Maade, hvorpaa disse Midler maa ønskes fortrinsviis at blive anbragte, notabene, naar der er fuldstændig god Sikkerhed. Forresten vil den ærede Taler kunne finde Bestemmelserne om, paa hvilken Maade Overformynderiets Midler skulle anbringes, i Lovudkastets § 6, andet Stykke, hvor der staaer, hvorledes der skal forholbes med Midler, som ikke strax kunne